

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxx**

zastoupený advokátkou Mgr. Hanou Markovskou, sídlem Hlinky 57/142a,
603 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, sídlem Karmelitská 529/5,
Praha 1

o žalobě proti vyrozumění žalovaného ze dne 24. 6. 2020, č. j.: MSMT-27620/2020-1

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 24. 6. 2020, č. j. MSMT-27620/2020-1, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 15 342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění

- [1] Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení vyrozumění Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „*MŠMT*“ nebo „*žalovaný*“) ze dne 24. 6. 2020, č. j. MSMT-27620/2020-1, kterým žalovaný nevyhověl žádosti žalobce o přezkoumání výsledku didaktického testu zkušebního předmětu Matematika a posoudil jeho žádost jako nedůvodnou.

- [2] Žalobce uvádí, že vykonal druhý opravný test z matematiky, který byl součástí maturitní zkoušky v termínu JARO 2019, ve kterém žalobce nebyl úspěšný, neboť v něm neobdržel dostatečný počet bodů, a to o jeden bod. V rámci toho centrálně hodnoceného testu odpovídal žalobce mimo jiné na otázku č. 11, která zněla: „Pro dva různé úhly $\alpha = 112^\circ$, $\alpha \in \langle 0^\circ; 360^\circ \rangle$ platí $\cos \alpha = \cos \beta$. Určete ve stupních velikost úhlu β .“ Tato otázka byla ohodnocena právě jedním bodem. Žalobce na tuto otázku uvedl odpověď „ 112° “, která byla vyhodnocena jako chybná, neboť uznávanou odpovědí byla odpověď „ 248° “. Žalobce se proti výsledku testu bránil žádostí o přezkoumání zkoušky, neboť se domníval, že zadání „pro dva různé úhly“ nemusí znamenat pouze dva úhly o různé velikosti, ale mohou to být i dva nestejně úhly stejné velikosti, a proto se jedná o nejasné zadání, které umožňuje dvě správné odpovědi, tj. 112° a 248° . Žalovaný nejprve rozhodl o žádosti žalobce o přezkum výsledků didaktického testu vyrozuměním ze dne 19. 6. 2019, č. j. MSMT-18826/2019-1, jeho žádost posoudil jako nedůvodnou. Proti tomuto vyrozumění podal žalovaný žalobu u Městského soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 9. 6. 2020, č. j. 5 A 103/2019-35, toto vyrozumění zrušil pro nepřezkoumatelnost. Po zrušení původního vyrozumění nevyzval žalovaný žalobce, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí dle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“ nebo „správní řád“), ale bez dalšího vydal dne 24. 6. 2020 v tomto řízení napadené vyrozumění.
- [3] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve vztahu k žalobním bodům uvedeno, že správným řešením úlohy 11 je úhel $\beta = 248^\circ$, který je jediným úhlem různým od 112° mající stejný kosinus a vyhovující zadání. Žalovaný ve vyrozumění dále uvedl, že Centrum pro zjišťování výsledků vzdělávání (dále jen „CZVV“) při prvotním vyhodnocování řešení této úlohy i MŠMT při posuzování žádostí o přezkoumání této úlohy v didaktickém testu uznávaly více možností zapsaných do záznamových archů, pokud údaje v záznamovém archu obsahovaly správné řešení a neobsahovaly chybné řešení. To znamená, že pokud žák uvedl správnou odpověď $\beta = 248^\circ$ a další informace, které nebyly nesprávné, pak bod stržen nebyl; pokud žák uvedl ke správné odpovědi $\beta = 248^\circ$ ještě nesprávné informace, pak bod stržen byl. Žalovaný uzavřel, že v záznamovém archu žalobce chyběla správná odpověď $\beta = 248^\circ$, a proto za tuto úlohu nebyl přidělen žádný bod.
- [4] Žalobce se žalobou domáhá zrušení předmětného správního rozhodnutí, neboť se domnívá, že (1) žalovaný nesprávně provedl přezkum výsledku žalobce u úlohy č. 11 testu z matematiky, kdy nebylo při přezkoumávání na základě žádosti postupováno takovým způsobem, aby bylo dostatečně prověřeno dodržení žalobcova práva na řádný proces zkoušky, čímž žalovaný dospěl užitím nepřipustné libovůle k věcně nesprávným závěrům, ačkoli jde o výsledek objektivně ověřitelný, a (2) že se žalovaný nevypořádal se všemi argumenty uváděnými žalobcem a nedostatky vytýkanými rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2020, č. j. 5 A 103/2019-35, proto je napadené vyrozumění nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nevypořádání se s argumentací žalobce.

- [5] Co se týče prvního žalobního bodu, žalobce namítá, že zadání úlohy č. 11 není jednoznačné, když připouští dvě možné interpretace, a to, že se jedná o dva úhly o různé velikosti a že se jedná o dva úhly, které jsou různé, ne však nutně o různé velikosti. Žalobce v této souvislosti předložil odborné stanovisko k řešení úlohy 11 vypracované doc. xxxx dne 9. 7. 2019, kde shledává, že zadání úlohy není jednoznačné, neboť se právě může jednat o dva úhly o různé velikosti (hodnotová interpretace) nebo dva úhly, které jsou různé, ne však o různé velikosti (geometrická interpretace); uzavírá tedy, že k tomu, aby řešitel dospěl k jedinému možnému řešení úlohy č. 11 uznávanému dle Klíče správných řešení, musí provést modifikaci spojení „různé úhly“ na „úhly o různé velikosti“. Bez provedení této modifikace je ale možné, že úhel α je roven úhlu β , a tedy má velikost 112° . V Klíči nejsou uvedena všechna řešení dané úlohy, když zadání připouští, aby řešením byly dva různé úhly shodné velikosti. Žalobce odkázal také na odborné vyjádření RNDr. xxxx., ze dne 4. 7. 2019, ve kterém poukázal na zadání úlohy č. 11, ve které je výslovně odlišen pojem „úhel“ a „velikost úhlu“. Zadání „pro dva různé úhly“ tak znamená, že různost nemusí spočívat pouze v jejich velikosti. Aby jediným správným řešením úlohy č. 11 bylo $\alpha=248^\circ$, pak by zadání muselo obsahovat spojení „pro dva různě velké úhly“. Kdyby zadání takové spojení obsahovalo, pak by skutečně byla vyloučena možnost $\alpha = \beta$. V případě, že zadání úlohy č. 11 zní „pro dva různé úhly“, pak skutečným správným řešením je dvojice hodnot 112° a 248° . Žalobce tak namítá, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s jeho námitkami a nezdůvodnil, proč považoval odpověď $\alpha=248^\circ$ za jedinou správnou a přitom uznával také odpověď obsahující obě hodnoty (112° a 248°), nikoliv však samostatnou odpověď 112° .
- [6] Ohledně druhého žalobního bodu žalobce uvedl, že namísto vypořádání se s námitkami žalobce i se svým vyjádřením k předchozí správní žalobě žalovaný v napadeném vyrozumění pouze deklaroval, že správným řešením úlohy je úhel $\alpha=248^\circ$, který je jediným úhlem různým od 112° mající stejný kosinus a vyhovující zadání, a to za situace, kdy podmínka „úhel různý od 112° “ nebyla součástí zadání, ale je pouze součástí interpretace zadání žalovaným. Žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s požadavkem soudu, aby vysvětlil zjevný rozpor mezi uznáváním dvou zásadně rozdílných správných řešení a tvrzením žalovaného o jednoznačnosti zadání. Městský soud v Praze ve svém rozsudku také uzavřel, že se žalovaný nevypořádal s argumentem žalobce, že žalovaný jako správnou odpověď uznával nejen samostatný výsledek 248° , ale také dvojici výsledků 248° a 112° , což je dle žalobce v rozporu s jeho tvrzením o jednoznačnosti zadání. V napadeném vyrozumění se žalovaný k uznávání výše uvedené dvojice odpovědí přímo nevyjádřil. Soudu také ve vyrozumění chyběla reakce na argument žalobce, že hodnotitel nemohl rozpoznat, jakým postupem maturant došel k samostatnému výsledku 248° , který mohl být též neúplným správným řešením, stejně jako výsledek 112° . V napadeném vyrozumění se žalovaný k tomuto nevyjádřil. Naopak se v napadeném vyrozumění žalovaný vyhnul uvedení dvojice uznávaných odpovědí 248° a 112° , ačkoliv na dotaz xxxx., CZVV uvedlo, že tato dvojice byla také uznávána (tuto odpověď CZVV žalobce také doložil). Žalobce tak namítá, že se žalovaný nevypořádal se všemi jeho

uvedenými argumenty a nedostatky vytýkanými v rozsudku Městského soudu v Praze.

- [7] Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na napadené vyrozumění, ve kterém se řádně vypořádal s námitkami, které žalobce uvedl v žádosti o přezkoumání výsledku hodnocení didaktického testu a odstranil vady vytýkané v rozsudku Městského soudu v Praze. Nadto žalovaný uvedl, že ve školské matematice se pojem „úhel“ rozumí buď geometrický objekt, nebo jeho velikost a orientace, přičemž v odborném vyjádření xxxx., pracuje pouze s pojetím úhlu jako geometrického objektu. Jestliže se zvolí pojetí úhlu ve smyslu velikosti úhlu, pak zadání „pro dva různé úhly“ se interpretuje jako „pro dva úhly různé velikosti“, což vede k jedinému výsledku $\varnothing = 248^\circ$. Pokud se chápe úhel jako geometrický objekt, pak zadání znamená buď „pro dva různé úhly stejné velikosti“ nebo „pro dva neshodné úhly různé velikosti“. V prvním případě by ale správným řešením úlohy byla dvojice 248° a 112° , zatímco hodnota 112° sama o sobě správné řešení nepředstavuje. Žalovaný tak uzavřel, že zadání bylo jednoznačné. Žalovaný odkázal také na názor doc. xxxx., člena Nezávislé odborné komise MŠMT pro posouzení maturitního testu z matematiky, který v reakci na stanovisko xxxx., souhlasil s možným geometrickým i hodnotovým chápáním zadání a uvedl pouze, že *„[z]e zadání úlohy je zcela zřejmé, že žáci hledají velikost jiného úhlu a nemohli být zadáním úlohy uvedeni v omyl.“* Dále žalovaný poukázal na názor Mgr. Martina Mikuláše, Ph.D., který uvedl, že *„[g]eometrické útvary jsou vždy buď shodné, totožné (resp. identické) nebo neshodné, netotožné (resp. neidentické).“* Proto dle xxxx., nemůže být pochyb o tom, že úloha mluvila o různě velkých úhlech. V případě geometrického chápání úhlů, ale připustil, že by úloha měla dvě řešení: 248° a 112° , ale že samo řešení 112° není správné.
- [8] Ve své replice žalobce s odkazem na judikaturu Ústavního soudu poukázal na to, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze doplňovat až ve vyjádření k žalobě. Žalobce dále odkázal na názor prof. xxxxx, který se plně ztotožnil s názory RNDr. xxxxx. Žalobce také předložil aktualizované stanovisko xxxxx., ve kterém poukazuje na to, že samo zadání úlohy 11 pracuje jak se samostatným pojmem „úhel“, tak i s pojmem „určete velikost úhlu“. Při takto položeném zadání pak nelze tvrdit, že pojem „úhel“ musí být chápán výlučně ve smyslu hodnotovém, tj. velikost úhlu.
- [9] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti. Žádostí o přezkoumání zkoušky společné části konané formou didaktického testu žalobce napadal vyhodnocení úlohy č. 5, 7, 11. K úloze 11 pak žalobce uvedl, že podmínku dvou různých úhlů splňují bezpochyby například dva vrcholové úhly, které jsou různé, ale mají stejnou velikost. Žalobce uvedl, že úloha má bezpochyby dvě řešení 248° a 112° , ale žalovaný uznával pouze hodnotu 248° jako správné řešení. Zde také odkázal na výše zmiňovaná odborná stanoviska. Rozsudkem ze dne 9. 6. 2020, č. j. 5 A 103/2019-35, Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 19. 6. 2019, č. j. MSMT-18826/2019-1, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění soud uvedl, že napadené

rozhodnutí shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, když shledal, že (a) se žalovaný srozumitelně a přezkoumatelně nevypořádal s námitkou žalobce, že žalovaný konstatoval, že úloha má dvě řešení (248° a 112°), ale stejně uznával samostatně pouze řešení 248° a nikoliv 112°. Dále soud shledal, že (b) žalovaný se nevyjádřil a nepopřel tvrzení žalobce, že jako správnou odpověď uznával nejen samostatný výsledek 248°, ale i dvojici výsledků 248° a 112°, což je ale v rozporu s tvrzením o jednoznačnosti zadání. Dále soud (c) vytkl napadenému rozhodnutí, že žalovaný nereagoval na námitku žalobce, že hodnotitel nemohl rozpoznat, jakým postupem maturant došel k samostatnému výsledku 248°, který mohl být též neúplným řešením.

- [10] Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále také jen „s.ř.s.“).
- [11] Žaloba je důvodná. Při posouzení podané žaloby a její důvodnosti soud zejména odkazuje na dřívější kasační rozsudek pátého senátu zdejšího soudu, když žalovaný se zde vysloveným právním názorem, který je pro něj závazný, nedostatečně zabýval a nedostatečně tak vyhodnotil argumentaci žalobce vznesenou v rámci správního řízení, jak bylo poukázáno. Napadené rozhodnutí tak soud opětovně hodnotí jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
- [12] Pro úplnost soud uvádí, že proti napadenému vyrozumění žalovaného není opravný prostředek přípustný (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, sp. zn. 6 As 68/2012-47), žalobce jej tak mohl napadnout přímo žalobou ve správním soudnictví.
- [13] Dle § 82 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon“), platí, že *„[k]aždý, kdo konal zkoušku společné části maturitní zkoušky, nebo byl z konání této zkoušky vyloučen, může písemně požádat ministerstvo o přezkoumání výsledku této zkoušky nebo přezkoumání rozhodnutí o vyloučení ze zkoušky. Ministerstvo žadateli odešle písemné vyrozumění o výsledku přezkoumání nejpozději do 30 dnů ode dne doručení žádosti.“*
- [14] Dle § 80 odst. 3 písm. d) školského zákona: *„CZVV zajišťuje zpracování a centrální vyhodnocení výsledků zkoušek společné části maturitní zkoušky, s výjimkou dílčích zkoušek konaných formou ústní.“*
- [15] Dle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

- [16] Ohledně úplnosti odůvodnění rozhodnutí soud uvádí, že Ústavní soud ve své judikatuře zdůrazňuje, že požadavek kvalitního a vyčerpávajícího odůvodnění rozhodnutí je jedním z principů představujících neopominutelnou součást práva na spravedlivý proces a vylučujících libovůli při rozhodování. Jestliže jsou v projednávané věci vzneseny závažné právní argumenty, je třeba, aby se s nimi soud či jiný orgán řádně vypořádal (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 2. 2000, sp. zn. III. ÚS 103/99, ze dne 28. 8. 2001, sp. zn. I. ÚS 60/01). V souvislosti s výše uvedeným přitom platí, že odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být uvedeno již v samotném správním rozhodnutí a nelze poté doplňovat v rámci řízení o opravném prostředku (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 2. 10. 2018, sp. zn. I. ÚS 281/18, kde Ústavní soud shledal, že „*odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze doplňovat až ve vyjádření k ústavní stížnosti, neboť napadené rozhodnutí bude vždy v praxi vykládáno a používáno s tou argumentací, která je v odůvodnění rozhodnutí obsažena.*“).
- [17] V této souvislosti soud spatřuje v odůvodnění stále závažné logické rozpory a nedostatečné vypořádání argumentace žalobce, pro něž již jednou bylo napadené rozhodnutí rušeno. Opětovně, jako v předchozím soudním řízení správním, pak žalovaný doplňuje poměrně podstatnou argumentaci až ve vyjádření k žalobě, což je z hlediska možné obrany proti takovým závěrům nekorektní postup, neboť žalobce na něj procesně účinně v řízení před soudem nemůže reagovat s ohledem na koncentraci žalobní argumentace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.
- [18] Ohledně prvního žalobního bodu soud přezkoumal napadené rozhodnutí z hlediska toho, zda obsahuje důvody jeho výroku, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků, a to při dodržení závazného právního názoru, který vyslovil soud v předchozím kasačním rozsudku. Žalobce ve své žádosti o přezkoumání zkoušky společné části konané formou didaktického testu namítl, že přestože má úloha bezesporu dvě řešení, tak žalovaný uznával za správné pouze jedno z nich. Zde žalobce také popsal geometrický postup při řešení dané úlohy, kterým lze dojít k odpovědi, že velikost úhlu α je 248° a 112° . V napadeném vyrozumění však žalovaný pouze konstatuje, že „*správným řešením úlohy 11 je úhel $\alpha = 248^\circ$, který je jediným úhlem různým od 112° mající stejný kosinus a vyhovující zadání.*“. Prostým konstatováním, že správným řešením je úhel $\alpha = 248^\circ$, se žalovaný nikterak nevyrovnal s žalobcem namítanou nejednoznačností zadání, která umožňovala dvě možná řešení úlohy. Na tomto místě pak také žalovaný nepochopitelně používá podmínku „úhel různý od 112° “, ačkoliv takováto podmínka se v zadání úlohy nevyskytuje, když úloha č. 11 zní: „*Pro dva různé úhly $\alpha = 112^\circ$, $\alpha \in <0^\circ; 360^\circ>$ platí $\cos \alpha = \cos \beta$. Určete ve stupních velikost úhlu β .*“. Podle názoru soudu tak žalovaný svou interpretací doplňuje do zadání podmínku, která v něm uvedena nebyla. Již v předchozím rozsudku soud uváděl, že pokud žalovaný uznával jako správné dvě odpovědi, pak zadání úlohy jednoznačné nebylo.

- [19] Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že CZVV při prvotním vyhodnocování řešení této úlohy i MŠMT při posuzování žádostí o přezkoumání této úlohy v didaktickém testu uznávali více možností zapsaných do záznamových archů, pokud údaje v záznamovém archu obsahovaly správné řešení a neobsahovaly chybné řešení. To znamená, že pokud žák uvedl správnou odpověď $\alpha = 248^\circ$ a další informace, které nebyly nesprávné, pak bod stržen nebyl; pokud žák uvedl ke správné odpovědi $\alpha = 248^\circ$ ještě nesprávné informace, pak bod stržen byl. Žalovaný uzavřel, že v záznamovém archu žalobce chyběla správná odpověď $\alpha = 248^\circ$, proto za tuto úlohu nebyl přidělen žádný bod. V tomto bodě se žalovaný zřejmě snažil vypořádat s námitkou žalobce, že uznával, že v případě, že některý řešitel uvedl dvojici hodnot 248° a 112° , tak bylo jeho řešení považováno za správné. Nicméně ani z této části odůvodnění rozhodnutí není patrné, proč žalovaný uznával jako správnou pouze odpověď 248° či odpověď 248° a 112° a nikoliv samostatnou odpověď 112° . Nadto je soud toho názoru, že při vyhodnocování odpovědí v didaktickém testu může řešitel uvést buďto správnou odpověď či nesprávnou odpověď, třetí možnost z povahy věci není dána. Pokud žalovaný o nějaké odpovědi prohlásí, že „není nesprávná“, pak podle obecného jazykového výkladu i logiky se musí jednat o odpověď správnou. Jinými slovy řečeno, podle názoru soudu zadání úlohy bylo formulováno nejednoznačně, jak na to již poukazoval soud v předchozím rozsudku. V odůvodnění napadeného rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě pak žalovaný zjevně do zadání vsunuje další upřesnění, které však v zadání úlohy uvedeno nebylo, a až po tomto upřesnění dochází k jím aprobovanému (a tím i jednoznačnému) výsledku. Takový postup však nemůže být zákonný – pokud bylo zadání formulováno tak obecně, že na něj byly možné různé odpovědi, pak jako správné musí žalovaný uznat i tyto různé odpovědi. Dále – pokud bylo zadání formulováno tak, že vyžadovalo „*velikost úhlu*“, nikoliv „*velikost úhlů*“, pak jako správnou odpověď je nutné uznat odpověď jednoho úhlu, která je z několika odpovědí správná, aniž by bylo možné správnost této odpovědi podmiňovat dalším údajem (dalším správným údajem o velikosti dalšího úhlu). Takové hodnocení neodpovídá zadání úlohy, které hovoří o velikosti úhlu v singuláru, nikoliv úhlů v plurálu, a není nijak dále vysvětleno, upřesněno či rozvedeno. Z běžné logiky z takto formulovaného zadání a řešení úlohy vyplývá, že za správnou odpověď musí být uznána ta, která uvede hodnotu jednoho úhlu, pokud je jedním ze správných řešení.
- [20] Ve vyjádření k podané žalobě pak žalovaný dále rozvádí úvahy, které ho vedly k uznávání pouze odpovědi 248° . Soud na tomto místě poznamenává, že tyto úvahy neobsažené v napadeném rozhodnutí nemohou zhojit nedostatek jeho odůvodnění. Navíc, ani v tomto vyjádření není shora uvedený nelogický postup vysvětlen, žalovaný prohlašuje, že zadání úlohy bylo jednoznačné, ale zároveň přiznává, že zadání šlo vyložit dvojím způsobem, kdy u jednoho způsobu řešení by výsledkem úlohy byla dvojice hodnot 248° a 112° .
- [21] Co se týče druhého žalobního bodu, soud provedl přezkum správního rozhodnutí žalovaného za situace, kdy dřívější rozhodnutí, kterým bylo rozhodováno o žádosti žalobce o přezkoumání zkoušky společné části konané formou didaktického testu, bylo rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2020, č.

j. 5 A 103/2019-35, zrušeno pro nepřezkoumatelnost z důvodu nedostatku odůvodnění a vypořádání se s žalobcovými námitkami, přičemž soud rovněž odkazuje na vypořádání prvního žalobního bodu, kde již částečně uváděl nedostatečné respektování právního názoru soudu. V tomto rozsudku soud uvedl, že (a) se žalovaný srozumitelně a přezkoumatelně nevypořádal s námitkou žalobce, že žalovaný konstatoval, že úloha má dvě řešení (248° a 112°), ale stejně uznával samostatně pouze řešení 248° a nikoliv 112°. Dále soud shledal, že (b) se žalovaný nevyjádřil a nepopřel tvrzení žalobce, že jako správnou odpověď uznával nejen samostatný výsledek 248°, ale i dvojici výsledků 248° a 112°, což je ale v rozporu s tvrzením o jednoznačnosti zadání. Dále soud (c) vytkl napadenému rozhodnutí, že žalovaný nereagoval na námitku žalobce, že hodnotitel nemohl rozpoznat, jakým postupem maturant došel k samostatnému výsledku 248°, který mohl být též neúplným řešením. Jak soud shledal již při rozhodování o prvním žalobním bodu, žalovaný se skutečně nevypořádal s námitkou žalobce, proč uznával za správné pouze řešení 248° či 248° a 112° a nikoliv samostatné řešení 112°. Ohledně výtky soudu výše uvedené pod písm. (b) žalovaný sice v novém vyrozumění rozvedl odůvodnění svého postupu, ale takovéto odůvodnění přímo neuvádí, jaká řešení byla uznávána a proč. Vyrozumění na tomto místě pouze obsahuje sdělení, že byla uznávána řešení, která obsahovala hodnotu 248° a „další informace, které nebyly nesprávné“, ale neuvádí, které to byly a co míní tím, když odpověď označuje za „ne správnou“. Žalovaný se také vůbec nevyrovnal s výtkou uvedenou ve výše uvedeném rozsudku, že žalovaný nereagoval na námitku žalobce, že hodnotitel nemohl rozpoznat, jakým postupem maturant došel k samostatnému výsledku 248°, který mohl být též neúplným řešením.

- [22] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu považuje za důvodnou a proto napadené rozhodnutí zrušil bez jednání pro nepřezkoumatelnost a vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 76 písm. a) s. ř. s., § 78 odst. 4 s.ř.s.).
- [23] V dalším řízení žalovaný bude vycházet pouze ze zadání úlohy při testu a nebude do něj doplňovat podmínky jiné, které v něm obsaženy nebyly. Při hodnocení správnosti odpovědi pak bude respektovat, že zadání výslovně uvádělo „*velikost úhlu*“ v singuláru, a že jako správné odpovědi byly hodnoceny údaje 248° a 112°, jak sám uváděl.
- [24] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že ve věci byl úspěšný žalobce, náleží mu náhrada nákladů řízení, která se skládá ze zaplaceného soudního poplatku v částce 3 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 9 odst. 4 písm. a), § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a. t.“), z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč sestávající z částky 3 100 Kč za každý ze tří úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (převzetí a příprava právního zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky) včetně tří paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 10 200 Kč ve výši 2 142 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. srpna 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu